

Bemærkning har Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds Ordet.

N. Nielsen: Saa søgte da endelig det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) at forklare sin Forsaaelse og Opfattelse af Formandens Forbehold. Jeg maa tilstaa, at før mig var denne Forklaring i ingen Henseende fyldestgørende, og jeg tvivler meget om, at der er Medlemmer i denne Sal, for hvem den har været det. Hvis det ærede Medlem fremdeles vil hævde — og det er det, han vil — at dette ikke er Provisoriet i anden Omgang, men et Forslag til en midlertidig Finanslov, saa ligger det jo dog i Forholdets Natur, at saa behøver Formanden ikke at tage noget som helst Forbehold, og saa vilde det ogsaa være aldeles splintrende galt, hvad Grev Holstein sagde om Provisoriet i anden Omgang. Hvis det havde været et Forslag til en midlertidig Finanslov, der forelaa den Gang, analogt med, hvad der er Tilfældet her i Dag, kunde Grev Holstein ikke have sagt, som han sagde, og som jeg ganske kortelig skal citere: „Hvad selve dette Forslag angaar, saa er det jo et Forslag, med Hensyn til hvis Realitet Tinget allerede en Gang har fattet sin Beslutning“ — nemlig da det kom frem og behandlede i Kraft af privat Initiativ — „og det er jo siden den Tid ikke fremkommet noget som helst, der kunde bevæge Tinget til at forandre sin Opfattelse af dette Forslags grundlovsstridige Karakter og øvrige Egenskaber; tværtimod“ osv. Han betegnede altsaa dette Forslag, der var fuldstændigt analogt med Forslaget i Dag, ikke som et Forslag til en midlertidig Finanslov, men som et Forslag, hvis Karakter var grundlovsstridig.

Bust: Ja, det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Stubbeløbing (N. S. Larsen) udtalte, da han havde Ordet sidst, at sidste Gang, jeg og mine Meningsfæller havde været med til at underskrive en saadan Betænkning, var den 21de Marts 1890. Men det er ikke lige nu, i Dag skrive vi jo den 14de November 1892. Men saa er der rigtignok desforuden den Bemærkning at gøre over for denne Underskrivning af 21de Marts 1890, at da havde Rigsdagen været opløst, og ny Valg være blevne foretagne den 28de Januar. Vi havde altsaa kun haft denne Sag i Finansudvalget i meget kort Tid, og afgav Betænkning allerede den 21de Marts. Det var rigtignok noget ganske andet, end Tilfældet har været i de senere Aar — det tror jeg, at det ærede Medlem vil være enig med mig om — da vi havde sidet

i 5—6 Maaneder, og saa først have afgivet Betænkningen over denne Sag den sidste eller næstsidste Dag i Samlingen. Der var god Mening i, hvad vi sagde i den nævnte Betænkning, som fremkom efter, at vi havde sidet inde i knap 2 Maaneder. Efter hvad der senere er passeret, tænker jeg dog, at ærede Medlemmer ville være enige med mig om, at Regeringen virkelig har stillet sig saaledes, at man kan sige over for den: Ja, hvad man har kunnet gaa med til før, kan man ikke gaa med til nu, og da mente vi i denne Betænkning at sige, at vi have faaet Middelgrundsførtet siden, vi vi have faaet Provisorer paa de civile Omraader siden, og derfor finde vi nu ingen Anledning til at stille os som hidtil. Men da Sagen er den, at vi ikke saa Sagen til Behandling i Tinget, saa faar det ingen praktisk Betydning, enten vi indstille den til Forsaetelse eller ikke. Men det var ogsaa det, jeg ønskede og har faaet fast — thi jeg forlanger kun Sandheden frem — at sidste Gang vi vare enige, var den 21de Marts 1890, og det under de af mig skildrede Forhold, idet vi den Gang havde den provisoriske Finanslov i Finansudvalget i kun ganske faa Uger.

Formanden (Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds Ordet.

N. S. Larsen: Til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (N. Nielsen) der endnu ikke synes at have forstaaet, at det, her foreligger i Dag, ikke er en provisorisk Lov, maa jeg tillade mig at henvise til en Udtalelse af afdøde Berg, som findes i Folketings-tidenden 1889—90, Sp. 572. Den daværende Ordfører for Flertallet Holstein opfordrede ham til at erklære, hvorledes han opfattede den foreliggende Sag, og saa svarede Berg: „Jeg opfatter den ikke som en provisorisk Lov“. Jeg antager, at dermed er Sagen afgjort for det ærede Medlems Bedkommende. Naar han gentagende paaberører sig, hvad Grev Holstein udtalte i 1886, i Aarets Begyndelse, vil jeg dertil bemærke, at Grev Holstein senere flere Gange udførlig har udtalt og udviklet, hvorledes han opfattede et Forslag som det her i Dag foreliggende. Naar Grev Holstein en enkelt Gang har kaldt et Forslag som dette grundlovsstridigt, kan denne Udtalelse ikke benyttes, som det ærede Medlem vil det; det er ingen holdbar Opfattelse, thi i saa Fald vilde Tingets daværende Formand utvivlsomt have nægtet at lade Forslaget komme